

MANIFEST PEL CONSENS IDIOMÀTIC

ALS PARTITS POLÍTICS, A LES ASSOCIACIONS EMPRESARIALS, FESTIVES, CULTURALS: A LA SOCIETAT VALENCIANA

EIS DOCTORS EN FILOLOGIA SIGNANTS EXPONEM:

Vist que la situació de la llengua continua sense consens i sense resoldre's definitivament, cosa que crea un problema identitari en bona part del poble valencià, estem obligats a oferir la nostra alternativa científica, acompanyada d'algunes de les corresponents derivacions polítiques que se sustenten sobre ella.

Al nostre entendre, els problemes idiomàtics valencians irresolts tenen la seua causa principal en el secessionisme catalaniste que, els anys 30 del segle passat, tallà la llengua de Pirineus avall, va decidir que la llengua dels valencians es diria llengua catalana i que el nostre Segle d'Or Valencià adquiria el mateix nom, per voluntat dels polítics catalans que ho decidiren i impongueren, sense fer, ni que s'haja fet mai, una consulta al poble valencià. Uns anys més avant -via Barcelona-Ministeri de Madrid-apareixeria el Departament de Filologia Catalana en la nostra Universitat valentina, i posteriorment, la nomenada Acadèmia Valenciana de la Llengua.

A partir de les conclusions científiques de diversos treballs hem adquirit consciència del mal que ha fet a la societat valenciana el secessionisme idiomàtic. I, basant-nos en els avanços de la ciència, exigim accions polítiques que duguen a la solució definitiva:

1) Que els actuals Departaments de Filologia Catalana de les universitats valencianes recuperen el nom propi i històric, i passen a ser de Filologia Valenciana, eixamplant i engrandint aixina l'objecte d'estudi. Entenem que la Llengua Valenciana forma part del diasistema occitano-romànic, i per tant, la nova modalitat de treball demana un eixamplament dels estudis que s'han de fer, els quals han d'estar situats en el mapa europeu: des de Garait a Guardamar i de Bordeus a La Gàrdia. En primer lloc, l'estudi de la modalitat o llengua valenciana, pero també, de les modalitats bessones de les illes balears, les catalanes, el provençal, el gascó, el llenguadocià, el llemosí, l'auvernhat i qualsevol modalitat del diasistema nostre, a fi de donar una formació científica ampla i correcta als estudiants de filologia valencians, fins ara analfabets en la seua llengua bessona –com la va denominar Pompeu Fabra- l'occità.

2) Que l'AVL duga el seu gentilici natural i passe a denominar-se ACADÈMIA DE LA LLENGUA VALENCIANA. És evident que el canvi incidirà, sense dubte, i molt positivament, sobre l'autoestima de les valencianes i els valencians, i, per tant, en l'acostament, tant de les vies d'investigació com dels sentiments valencians, encara hui enfrontats i majoritàriament molests, i contraris a les propostes de "la llengua catalana dels valencians", "els països

catalans", i "el Segle d'Or de la llengua catalana", que sempre han defés exclusivament unes minories, tan influents com perniciosos, i no han servit més que per a l'enfrontament entre el poble valencià, o siga, per a produir la Batalla de València i el conflicte idiomàtic, que encara perduren. Aquella idea, basada en el secessionisme, i embolcada de "ciència" ("El català és una llengua independent de l'occità", "El nom científic de la llengua dels valencians és llengua catalana", etc):

a) no ha rebut mai l'assentiment general de la Romanística Internacional, ni dels pensadors valencians, és falç, i sobre ella s'ha construït el procés polític expansionista, usant les mateixes fal·làcies.

b) Ha produït i produïx malestar social entre valencians, odi (innecessari) contra Catalunya, i diversos problemes socials, derivats de la concepció errada del catalanisme expansionista.

És hora de parlar clar, i per això diem, basant-nos en conclusions científiques, que:

a) El nostre diasistema occitano-romànic s'estén des de Llemotges a Alacant.

b) El Segle d'Or es va produir en terres valencianes i, per tant, és valencià.

c) Els autors clàssics d'aquell segle denominaren la llengua 'valenciana'. I eixe és el nom que exigim tindre i proclamar actualment, sense vergonya i orgullosament. Les delimitacions polítiques de la llengua valenciana són les del Regne de València, no obstant som conscients que els parlars de l'Aragó oriental i el català occidental són les modalitats més acostades a la nostra llengua, o modalitat lingüística, el sistema de la qual s'estén, Europa amunt, fins a Garait (Llemotges).

Fet l'aclariment sobre la situació de la llengua valenciana, des del punt de vista científic actual, expressem les nostres exigències socials i polítiques, entenent que, a partir de les conclusions científiques, i sent positius, políticament, i respectant les idees i aportacions de les minories:

a) La nostra llengua ha de dur el nom que li donaren els nostres clàssics del Segle d'Or, i el que ha usat, i usa, el poble valencià : Llengua Valenciana.

b) al nostre territori se li ha de donar, democràticament, el nom que la major part del poble valencià actual considere oportú, -cosa que s'hauria d'haver fet en la transició, i que no es va fer com a conseqüència de l'enterboliment de les idees dels valencians a causa del secessionisme catalanista-.

Per això:

LA NOSTRA LLUITA EXIGIX, I DEMANEM LA VOSTRA AJUDA:

-Un estudi científic -rigorós i no secessionista- de la nostra llengua valenciana en la globalitat del seu sistema.

-Respecte als sentiments majoritaris de les valencianes i valencians.

-Estimular l'autoestima valenciana.

-Soterrar per a sempre els problemes idiomàtics valencians.

-La pau definitiva entre valencians.

-Un futur més clar, més solidari, més valencià.

Per la germanor renaixentista: "Tots a una veu".

Signen:

Lluís FORNÉS

Doctor en Filologia Catalana, Universitat de València.

Professor de Llengua Occitana Universitat Paul Valéry, Montpelhièr.

Voro LÓPEZ

Doctor en Filologia Valenciana, Universitat de València.

Josefa VILLANUEVA

Doctora en Filologia Hispànica, Universitat París-Naterre.